

hamok

Voorzitter	Luc Melis VVO: sport en kaartencommissie Oude Mulsebaan 32 2490 Balen 014/816202 luc.melis@hamok.be	Public Relations Uitrusting	Bart Mellebeek Korteweg 13 3971 Heppen 011/391397 bart.mellebeek@hamok.be
Ondervoorzitter	Jos Thijs VVO: beheerraad Driegezustersstraat 36 3582 Beringen 011/421097 jos.thijs@hamok.be	Informatica	Bart Herremans Velmerlaan 43 3806 Velm 011/760455 bart.herremans@hamok.be
Secretaris (intern)	Pascal Mylle Maasbeekstraat 9 3945 Ham 0485/41.94.38 pascal.mylle@hamok.be	De Knijptang (sportief)	Wim Hoekx Sterstraat 19 3920 Lommel 011/552440 wim.hoekx@hamok.be
Secretaris (intern) Lidgeld	Fernand Scheelen Berkenlaan 95 3970 Leopoldsburg 011/345575 Rekening: BE84 7795 9196 4459 fernand.scheelen@hamok.be	Materiaal	Tuur Cloostermans Olmense Steenweg 103 3945 Ham 011/343880 tuur.cloostermans@hamok.be
Schatbewaarder Kantine	An Verberne Poelstraat 7 3520 Zonhoven Rekening: VZW HAM O.K. IBAN BE68 4581 0482 3134 BIC KREDBEBB 0476/755895 an.verberne@hamok.be	Informatica	Ronny Timmers VVO: sport & kaartencommissie Poelstraat 7 3520 Zonhoven 0479/200967 ronny.timmers@hamok.be
Inschrijvingen	Dominique Schutjes Peerderbaan 13 3940 Hechtel 011/734453 fax: 011/733611 Rekening: HAM O.K Hechtel 735-0227934-69 dominique.schutjes@hamok.be	Jeugd	Dries van der Kleij VVO: ploegencommissie Blandenstraat 208 3052 Haasrode dries.vanderkleij@hamok.be

Tussen Berm en Toog

Het nationale seizoen kende een gesmaakte start met een heel drukke opkomst. De eerste Long Distance Nationale was op Dilsenerbos, de kaart is goed gekend maar blijft steeds zwaar en uitdagend. Mooie hamokzeges voor Greet Oeyen (DE), Klaas, Dries, Gunther en Georges! Tweede werd Elien en Anja, Greet, Julienne, Toon, Stefaan en Jos werden mooi derde.

Wegens een Spaanse O-week (zie verder vermoed ik) was ik er niet bij op onze eigen Nationale in Zonhoven waar Luc Bouve aan zet was. 460 Deelnemers genoten van de volledig nieuw getekende kaart van de hand van Luc Cloostermans. De oude kaart werd al in 1991 de eerste keer belopen en beantwoordde al lang niet meer aan de vereisten van de laatste jaren. De nieuwe en erg accurate kaart werd gesmaakt heb ik vernomen en met de eerste echte lentedag

van het jaar werd het natuurlijk een prachtige O-dag. De vele helpende hamokhanden maakten licht werk en dat is altijd plezant! Hamokzeges voor Greet, Ellen, Klaas, Ronny en Georges. Op twee eindigden Sofie, Roza, Piet (knap!), Victor, Roger en Phil. Derde werden Karin, Stefaan en Jean maar ook de knappe vierde plaats van youngsters Lies en Miel mogen we zeker niet vergeten want de tegenstand was bij hen niet mis in Zonhoven! Proficiat aan alle deelnemers en bedankt aan alle hamokhelpers!

Ook de nachtkampioenen van dit jaar zijn gekend, ik was twee keer controleur en wist op voorhand dat vooral de editie in Gruitrode een memorabele avond zou worden. Bijna had ik gevraagd om het wat minder moeilijk te maken maar voor een kampioenschap is dat wat raar natuurlijk. Proficiat aan Vlaamse kampioene

Greet, zilver voor Benjamin, Guido, Willy, Georges en Tuur en brons behaalden An en Thomas (Hopen).

Voor een Belgisch kampioenschap is ook het terrein rond Koersel Kapelleke afwisselend en uitdagend genoeg. De nationale nachtkampioenen hebben hun titels dan ook dik verdiend! In de open-reeks behaalden we dit jaar zelfs allebei de gouden medailles met Greet en Benjamin. Proficiat allebei, dat is nog weinig vertoond denk ik. Tuur behaalde nog zilver en Thomas (Hopen) en Guido werden derde, Proficiat!

Na al dat geweld werd de regionale wedstrijd van Thomas van der Kleij op de Pelter Rallye een rustigere organisatie, ook nog eens net voor het Belgische Aflossings kampioenschap geplaatst. Een kleine 200 deelnemers zochten toch nog hun weg door de afwisselende technische heuvelzones, de rondliggende wijken en het Dommelhofpark!

Het Belgische kampioenschap op de Hoge Mouw zal door veel deelnemers ook nog lang herinnerd worden! Regen en wind (één van onze twee hamoktenten waaide zelfs bijna weg...), het technische kleine reliëf, een gesmaakte baanlegging en een doordachte aflossingszone leverden geregeld spektakel op! De allerspannendste strijd leverde ons eerste damesteam, spijtig genoeg werden ze door keiharde pech zwaar beboet. Greet Oeyen (in elke nationale wedstrijd en elk nachtkampioenschap de snelste dame dit voorjaar!!) leverde zoals verwacht een vlekkeloze prestatie af en stuurde Amber Thys met vier minuten voorsprong het terrein in. Amber werd opgejaagd door Kim Geypen die haar snelheid van voor haar zwangerschap opnieuw heeft teruggevonden. Amber hield stond met nog dertig seconden en Mira begon aan een omzeggens onmogelijke opdracht om de jagende en haar in het vizier hebbende Miek Fabré achter zich te houden. Sterke Mira liet zich echter niet pramen en ging volop de uitdaging aan. Aan de kijkpost was de voorsprong nog altijd hetzelfde! Pas helemaal op het einde werd zij voorbijgelopen na omzeggens altijd net voor haar achtervolgster te

hebben gelopen. Toch nog prachtig tweede binnen na een geweldig spannende strijd! Maar toen kwam het slechte nieuws... déclassée door een foute kaartwissel... pijnlijk natuurlijk maar de wedstrijdpc kan niet anders dan déclassée melden... Greet, Amber en Mira hadden dus alle posten correct aangedaan maar konden niet geklasseerd worden... Discussie, rondbellen, rondvragen en een juryonderzoek met zwaar hamoklobbywerk... konden hieraan spijtig genoeg niets wijzigen... het atletenleven was weer hard... Er is altijd wel iets op aflossingen maar persoonlijk blijf ik erbij dat atletes of atleten door onze reglementen veel te weinig beschermd worden. Die zijn duidelijk opgesteld in het voordeel van de wedstrijdorganisatoren. Ik blijf het storend vinden dat doodvermoeide lopers steeds de schuld krijgen van organisatietekortkomingen. De mensen aan de kaartwissel doen natuurlijk ook hun uiterste best maar een leeggelopen atlete mag en moet toch op deze wedstrijdcommissarissen kunnen rekenen. Zeker als je als allereerste topatlete binnen komt gelopen en de hele wasdraad nog boordevol hangt. Op "De Laatste Post" is deze saga nog mooi beschreven door Desmond Franssen maar die zet daar dan weer zijn persoonlijk loopparcours bij, inclusief een doorsteek van een verboden zone... en dat op een Belgisch Kampioenschap... En laat nu net zijn Trollenteam tweede geworden zijn net voor onze eigen bronzen hamokkleppers Jeroen, Benjamin en Thomas... Appelen en peren vergelijken is altijd moeilijk meer na hetgeen onze dames overkwam, is dit natuurlijk niet plezant om te bekijken en ook wat wraakroepend...

Na die grote pech mogen we natuurlijk de andere straffe hamokprestaties niet vergeten. Heel knap winnaar werden Gunther, Bart en Ronny bij de Masters A, zij lieten duidelijk een vooraf zegezeker Trol-team achter zich en natuurlijk ook de heel sterke Omegaploeg. Andere ploegzeges waren er voor Georges en Phil (Masters D) en Jos en Pierre (Masters E). Juniorenteam Victor en Klaas behaalden net zoals de HMB Guido, Koen en ikzelf zilver en DMB Jen, Greet en Hilde hadden brons. In de zware Open-dames reeks werden trouwens

Nancy, Elien en Sofie nog mooi vierde. En natuurlijk is er ook veel waardering en dank voor iedereen die in onze clubkleuren in de hamokploegen wilde meelopen, zeker en vast bedankt aan de 19 hamokteams!

Een andere paar mouwen werd de EYOC-selectie voor onze jonge kleppers Miel, Klaas en Victor in Frankrijk. Een sprint, een middle distance en een long distance stonden op het menu en werden alle drie even belangrijk geacht in het selectiepuntensysteem. Vooral Victor weerde zich erg goed en een ex-aequo met hem en Klaas maakte een moeilijke trainersbeslissing noodzakelijk. Uiteindelijk haalde neef Klaas de EYOC-selectie maar de vooruitgang van Victor de laatste maanden is duidelijk merkbaar en heel knap! Proficiat aan alle drie onze jongeren die hiervoor al het hele voorseizoen hun best hebben gedaan in functie van de fysieke testen en van deze zware selecties.

Op de alweer derde Nationale in het verre Olloy-Sur-Viroin (een heel aantal Hammers en Hamsters herinneren zich zeker nog een beruchte HOCup van enkele jaren geleden...) zal men ons zeker een prachtig en pittig terrein voorschotelen, baanlegger Fabien Pasquasy kennende zal het ook O-technisch de moeite lonen ginder!

En traditioneel zijn wijzelf aan zet voor de paasmaandagcross op Baeckelandt, zoals altijd ook weer aan de militaire visvijvers patria. Luc Van Haeren is dit keer de baanlegger met dienst en ik ben er zeker van dat het een aangename O-dag gaat worden daar, ook traditioneel met paaseitjes en een paaspakje voor onze

allerjongsten.

Door een late ANB-weigering voor onze lenteloop op Galbergen wijken we noodgedwongen uit naar Kwaadmechelen voor een Sprint-O op woensdag 22 april. Klaas en Bart leggen de omlopen en net voor de Vlaamse O-Sprintkampioenschappen in Gent en de nationale sprintkampioenschappen in Tongeren is dit zeker een mooie gelegenheid voor een laatste sprint-test.

Ook de Driedaagse van België komt er al heel rap aan tijdens het verlengde weekend van één mei, we kennen enkele van de terreinen rond Martelange al van vroegere organisaties. De deelnemers kunnen er zich zeker aan de meest technische crossen van het Belgische O-jaar verwachten.

En hamoksecretaris Pascal broedt weer een ei uit voor zijn jaarlijkse Beker van de Secretaris op en rond de Kepkensberg in Genendijk en dit vrijdagavond 17 april. Naast oriëntatie staan er nog de Jaarlijkse Algemene Vergadering hamok met de noodzakelijke bestuurszaken op het programma maar ook een vooruitblik op ons komende Brugge-O-Weekend en hopelijk ook een vat van de nieuwe hamokvoorzitter Allen daarheen dus, de afwezigen gaan ongelijk hebben.

Intussen gaan we nog met heel wat Hammers naar de drukbezette Driedaagse van de Elzas in de omgeving van Mulhouse en Altkirch.

Tot op de Beker Van de Secretaris,

Luc

Voorinschrijving

Inschrijven bij Daniëlle!

BK Sprint

Op 10 mei is Tongeren het decor van het Belgisch kampioenschap sprintoriëntatie. Lopen tussen historische monumenten en musea in een

onregelmatige stratenstructuur moet voor een uitdagende wedstrijd zorgen.

Wil je ook onder het goedkeurend oog van Ambiorix staan glunderen met een gouden medaille, schrijf je dan voor 25 april in.

Beker van de secretaris

Van voor zijn tijd!

Naar jaarlijkse gewoonte willen we jullie uitnodigen voor de Algemene Vergadering met Beker van de Secretaris.

Deze zal doorgaan op 17 april 2015. We starten de briefing voor de BvdS om 18h45. Plaats van dit gebeuren is voetbalkantine FC Rio – Bivakstraat (via Oude Baan) in Genendijk (Ham).

Op het programma van de algemene vergadering vinden we de traditionele mix van de (kortere) jaarlijks terugkerende nummers afgewisseld met menig interessant onderwerp.

- Welkom
- Sportief verslag
- Financieel verslag en aanduiden controleurs 2014
- Samenstelling bestuur – met aanduiding van de nieuwe voorzitter!!!
- Brugge 2015 (incl. alle info rond het “helpers-weekend”)
- Andere weetjes
- Rondvraag

Dus ook deze keer zal de Algemene Vergadering vooraf gegaan worden door de Beker van de Secretaris. Deze epische strijd zal gelopen worden op de legendarische Kepkensberg. Het wordt weer een speciale wedstrijd met enkel

maar winnaars. Maar wie neemt er ook een “hamok” mee naar huis?

Briefing en vertrek naar de start om 18:45h. Na de wedstrijd is er gelegenheid tot douchen.

Voor beide luiken is inschrijven verplicht vóór 13/4! Dit doe je bij voorkeur via email naar pascal.mylle@hamok.be.

Vóór, tussen en na alle items is er gelegenheid tot drinken en ook voor eten wordt er gezorgd.

Heb je nog vragen, kijk dan even tussen deze FAQ om te zien of je er een gepast antwoord vindt.

FAQ

Wat kost mij dit alles?

Niets! We zijn al blij als je er bij bent. Bovendien proberen we de oude of nieuwe voorzitter te overtuigen om met een vat over de brug te komen.

Hoe bereid ik mij best voor?

Zorg ervoor dat je mentaal sterk staat, het zouden wel eens emotionele momenten kunnen worden als Luc zijn laatste woorden als voorzitter spreekt.

Kan de Beker van de Secretaris aanzien worden als relevante training voor de avondloop op 27 november op Kepkensberg?

Ja, dat kan als je lang genoeg in het bos blijft. De winnaarstijd wordt echter geschat op 35 min.

Wat moet ik kunnen om de Beker van de Secretaris te winnen?

De winnaar zal een afspiegeling zijn van de

secretaris. Hij moet dus een slechts klein beetje kunnen oriënteren, een beetje kunnen lopen, interesse tonen in triviale zaken en het geluk aan zijn zijde hebben.

Wordt er met emit gelopen?

Neen, om het karakter van een training na te bootsen en om terug te denken aan de pionierstijden gebruiken we de klassieke knijptang. Er zal misschien zelfs een caravan staan.

Brugge 2015

Voor helpende handen...

Nog twee maanden en ons Brugs O-evenement gaat van start. Alle info hieromtrent kan je al even lezen op <http://bruges.hamok.be>.

Deze organisatie brengt, naast de deugden van onze mooie sport, ook werk voor de organiserende club met zich mee. Het hamok-bestuur is er zich van bewust dat het niet evident is om op verre verplaatsing de handen uit de mouwen te steken en dat voor twee dagen lang. We maken het u dan ook graag zo comfortabel en aangenaam mogelijk. We doen dit in de vorm van een "helpers-weekend".

We bieden overnachtingsmogelijkheid aan in domein "Aan de Plas" te Brugge, we gooien er nog alle maaltijden bovenop en tot slot zorgen voor we extra gezelligheid. Dit geheel is weer uitzonderlijk budgetvriendelijk.

Domein Aan de Plas

Blankenbergse dijk 75

8000 Brugge Sint-Pieters

We beschikken hier over verzorgde 6-persoonskamers met eigen sanitair en TV. We gaan uit van een minimum bezetting van 4 personen per kamer.

Programma

Vrijdag

Aankomst vanaf 16:00h

Om 19:00h zijn we welkom in brasserie De Waterkant voor een pasta.

Om 21:00h starten we een kleine quiz met wat Brugse bieren op tafel. Er verblijven dit weekend twee gesponsorde Brugse Zotten en een Straffe Hendrik in ons midden.

Zaterdag

Ontbijt tussen 07:00h en 09:00h

Vervolgens het wedstrijdgebeuren rond het Olympiapark

's Middags voorzien we een broodje op de wedstrijd

Tussen 15:00h en 18:30h is er tijd voor een vrije verkenning van Brugge

's Avonds willen we genieten van een BBQ hamokwaardig.

Daarna maken we het nog even gezellig.

Zondag

Ontbijt tussen 07:00h en 09:00h

Kamers opruimen

Naar het wedstrijdgebouwen

's Middags nog een broodje op de wedstrijd

In functie van de taak die je uitvoert kan het zijn dat je een stukje (bv. ontbijt) moet missen, maar dan zorgen wij er wel voor dat dit gemis tot een minimum herleid wordt.

Wat moet dit nog kosten?

Voor de helpende hamokkers bieden we heel dit pakket aan voor slechts 40€.

Heb je een partner met twee linkerhanden die best de handen niet uit de mouwen steekt!?

Deze mag er toch ook bij zijn, maar betaalt dan wel 80€.

Inschrijving voor één van onze wedstrijden is hier niet bij inbegrepen. Maar ook als je in laatste instantie een opening ziet en een

daginschrijving wilt lopen, kan dit aan het goedkoopste tarief.

Opgelet!

Je woont in Brugge? Of je verkiest om in een romantische B&B te overnachten?

Ook dan loont het om een handje toe te steken. Je bent immers van harte welkom om mee te komen eten op vrijdag en/of zaterdag en mee te blijven hangen. Dit helemaal gratis en voor niets!

Niet aarzelen, en inschrijven is de boodschap!

Prik een leuk karweitje op de werkklijst en bevestig je aanwezigheid bij
luc.bouve@hamok.be &
pascal.mylle@hamok.be.

Tot slot nog even voor alle duidelijkheid vermelden dat dit NIET ons "clubweekend" is. In het najaar trekken we gewoon in alle rust, zonder een organisatie te moeten dragen, er nog eens op uit. Maar daar later meer over.

Jeugdtrainingen

Op donderdagavond

Ook dit jaar voorzien we in een reeks clubtrainingen voor de jeugdigen. Dit zijn trainingen waar we de basisprincipes rond kaartlezen onder de knie proberen te krijgen via eenvoudige oriëntateloopjes of andere zoektochten.

Het zou ons verheugen als we heel wat deelnemers van vorig jaar terug zien tijdens deze reeks trainingen. Dan kunnen we proberen naar een volgend niveau toe te werken.

We starten ermee na de paasvakantie. We kiezen weer voor de donderdagavonden van 19:00h tot 20:00h en dit om de twee weken. Dit resulteert dan in de volgende 10 trainingsdagen:

23 april	start vanaf 't Vlietje
7 mei	start vanaf 't
21 mei	start vanaf 't Vlietje
4 juni	start vanaf scoutslokaal

18 juni	start vanaf scoutslokaal
2 juli	start vanaf oude pastorie
16 juli	start vanaf oude pastorie
6 augustus	start vanaf Warande
20 augustus	start vanaf Warande
3 september	start bij Pascal & Karin –

Maasbeekstraat Kwaadmechelen

De voorwaarden om deel te nemen zijn nog steeds dezelfde. Je moet minstens in het eerste studiejaar zitten en je moet lid zijn van hamok. Als je vorig jaar al lid was, moet je enkel je lidgeld voor dit jaar betalen. Ben je nieuw, moet er ook een formulier ingevuld worden.

Zal je erbij zijn, geef dan een seintje aan Pascal & Karin op pascal.mylle@hamok.be.

Zijn er nog hamokkers die willen helpen bij deze trainingen, mogen deze zich ook kenbaar maken bij pascal.mylle@hamok.be

Trainingskamp

Eviva España

Maart 2015. Na het interlandweekend, de eerste langere O-reis dit jaar. In Spanje komt het massatoerisme binnen enkele maanden pas goed op gang. Dat is de periode dat je er als Hammer of Trol niets te zoeken hebt. Het is te heet om te oriënteren en de garçons hebben het te druk, je moet te lang wachten op verfrissing. Maar in het voorjaar is het ideaal, in de voormiddag fris genoeg om te lopen, in de namiddag terrasjesweer. We waren al enkele keren naar de Andalusië-O-Meeting in het uiterste zuiden geweest, dit keer werd het de provincie Murcia. <http://www.costacalidaorientacion.com>.

Murcia waar in 1996 het eerste WMOC georganiseerd werd. Toen ook al door enkele Belgen onveilig gemaakt.. Het was de Spaanse Trolster Anna Serrallonga die ons attent had gemaakt op deze Costa Calida Cup, volgens haar de meest uitdagende Spaanse terreinen. Toen we verder informeerden bleek dat we ter plaatse ook nog konden profiteren van trainingen die daar een volledige maand(!) waren uitgezet door Sun-O, de oriëntatie-reisorganisatie van o.a. hammer Tom Herremans. De keuze was dus snel gemaakt. Dit keer met 8 personen ernaar toe, netjes 4-4 verdeeld tussen Trol en hamok Marc Meeuwssen, Erik Van Dijck, Wiet Laenen, Wim Vervoort, Greet Mols, Hilde Krols, Marijs Vandeweyer en Luc Melis. Mark Van Bruggen kwam op eigen krachten met zijn mobilhome afgezakt en Anna Serrallonga was er met haar Spaanse club

In Caravacca De La Cruz hebben we een vakantievilla gehuurd voor een week. Een groot huis met 4 slaapkamers, grote living, grote keuken en vooral een grote ijskast. Die steken we meteen vol benodigdheden voor een eerste BBQ, want het is ruim 26°C . We vliegen erin...

Dinsdag 3 maart. Via Sun-O hebben we trainingskaarten en we besluiten voor de eerste training de verste te nemen.

<http://omaps.worldfo.com/index.php?id=59844>

Een dikke 85 km bollen naar de GPS coördinaten die aangegeven zijn op de O-kaart zelf. We komen ter plaatse en kunnen niet missen, want er is een bouwvallig huisje met in het groot TROL erop geschilderd. Hier moeten we zijn.

Ieder doet zowat zijn eigen goesting wat betreft aantal posten, wegkeuze, snelheid, enz. Op vraag van Greet en Hilde blijf ik bij hen. Het is een moeilijke kaart, afgedrukt op 1:7500ste. Vooraleer ze dat doen in Spanje moet het al redelijk moeilijk zijn. Behoedzaam gaan we door het terrein en trachten de kaart te lezen. Alleen daar waar we kunnen lopen we, een enkele weg, een zeldzaam stukje vlak terrein.

Na de training de obligate Spaanse tapas en enkele biertjes op een zonnig terras in Yecla. We vermoeden dat we daar de eerste toeristen zijn

dit jaar, want de cafébaas neemt foto's van ons. Waarom? Weten we niet. Het heeft ook niets opgeleverd maar de tapas waren de lekkerste die ik ooit geproefd heb!

Woensdag 4 maart. Met onze gehuurde Fiat Scudo zet Wim ons af aan Camping La Marina in Guardamar voor enkele pittige trainingen. Vandaag komen ook Marc en Marijs ons vervoegen en Wim gaat ze afhalen aan de luchthaven van Alicante terwijl de anderen een duinen-O-training doen. Weer niet gemakkelijk. Een kaart met alleen maar zandduinen langs de kust, alles lijkt op mekaar, je kompas is je beste vriend hier. Na een terrasje nog een oro-hydro-duinentraining, hoewel er helemaal geen sprake is van hydro, alleen hoogtelijnen op de kaart. Dit keer heeft Erik zich over de dames ontfermd. Een beetje kaartbespreking op een terras en dan naar ons huisje voor een tweede BBQ. We hebben het verdiend.

Donderdag 5 maart. Training op de kaart Coto De Las Maravillas. Hier was vorig jaar een World-Cup, <http://omaps.worldofo.com/?id=107907>

Het lezen van de hoogtelijnen wordt bemoeilijkt door de onderbegroeiing. Wim blijft weer bij Greet en Hilde, terwijl Marijs vol zelfvertrouwen alleen het bos in trekt. We zijn al op veel plaatsen op de wereldbol geweest en het is lastig een lijstje op te maken met meest moeilijke kaarten, maar deze komt toch binnen de top 5 te staan. Na 3 posten kunnen Greet, Hilde en Wim even over een pad lopen, en wie verschijnt daar : Marijs. Het huilen staat haar nader dan het lachen. Ze heeft één (1) post kunnen vinden, en bij de volgende ging het helemaal fout. "Ik zie het niet, ik zie het gewoon niet" zegt ze gedesilluseerd. Voorzichtig gaan zij met z'n vieren naar de volgende post en die vinden ze eigenlijk zonder omwegen. Greet en Hilde gaan op hun eentje verder terwijl Marijs en Wim al wandelend trachten de kaart te lezen. Heel langzaam naar de volgende post en nog maken ze een fout en moeten terugkeren. Toch staan ze sneller dan Hilde en Greet aan de controlepost. Er verschijnt terug een lachje op Marijs' gezicht. Ze doen nog enkele posten samen en gaan dan naar de post waar het

daarstraks helemaal mis liep voor Marijs. Maar dit keer van de andere kant en 'het ziet er allemaal anders uit'. Met enig zoekwerk vinden zij de control. Ze maken via een fictieve control een omweg om zo terug dezelfde post aan te vallen uit de richting die zij daarstraks gedaan had, maar dit keer weten ze hem al staan. Toch loopt het ook nu weer mis. Ze weten de post staan en lopen er toch weer een 20-tal meter langs ... daar gaat Wim's reputatie als O-instructeur.

Erik en Wim vinden één training per dag wel genoeg. De rest kan er niet genoeg van krijgen en gaan in de namiddag nog een keertje het bos in. Het zuidelijk gedeelte van Sierra del Molino. Op het programma een vensterloop, een slangenloop, interval, en enkel hoogtelijnen.

Zoveel O op één dag moet 's avonds gecompenseerd worden

Vrijdag 6 maart. Ik vrees dat we een beetje overgecompenseerd hebben want de ijskast is leeg... Vandaag lopen we een model-event, georganiseerd door de Costa Calida organisatie zelf, niet door Sun-O. Het is een klein kaartje, op de voorkant afgedrukt op 1:10000ste, op de achterkant 1:15000ste. Marc en Wiet training op 15000 want ze hebben zich ingeschreven bij de H35. Jonge gasten hé. Veel problemen hebben we vandaag niet. Komt het doordat we al enkele dagen met een kaart rondlopen, of omdat dit kaartje gemakkelijker is? Wie zal het zeggen?

We bezoeken het stadje Calasparra waar we de borstnummers moeten afhalen. We vinden echter het CC niet, en eindigen dan maar op een terras. 's Avonds krijgen we telefoon van Mark Van Bruggen dat hij gearriveerd is met zijn mobilhome en meteen ook al onze info afgehaald heeft in het CC. Prachtig.

Zaterdag 7 maart. Eindelijk een wedstrijd tegen tijd. In de voormiddag staat de lange afstand op het programma. Kaart : Sierra del Molino. <http://omaps.worldofo.com/?id=134270>

1300 meter naar de start. Voor Luc eerst twee snelle, eenvoudige posten daarna alles aartsmoeilijk. Een doolhof van kloven, leegstaande krekken en moeilijk beloofbaar

terrein. Op weg naar post drie gered door een tennisveld(!) in de brousse, ongeveer 400 meter verwijderd van waar ik dacht te zijn... Handrem op en rustiger verder maar na weer drie posten een verkeerde kreek gevolgd en boven op een rotsplateau opnieuw met de handen in het haar. Nog een keer 400 meter verkeerd uitgekomen... Ietwat gedesillusioneerd verder en na nog een klein foutje en een heel snel wedstrijdende vlot binnengeraakt. Voor Luc een zware, knappe en technische baanlegging maar de meningen zijn nadien tot zijn verwondering verdeeld. Sommige omlopen waren blijkbaar te gemakkelijk geweest.

Deze kaart op zich is zeker moeilijk genoeg, alleen de baanlegger is af en toe véél te voorzichtig geweest. Ook de aankomst aan het CC in het dorp bleek geen goede zet. De dubbele cirkel had evengoed op 1500 meter van het CC kunnen liggen. Dan had niemand door een stinkende beek gemoeten. Zinloos. Erik heeft vandaag de schrik van zijn O-leven gekend. Hij wringt zich tussen metershoog riet door om aan de andere oever van de stinkbeek te geraken. Plotseling valt hij in een 3 meter diepe kloof! Geen natuurlijke kloof, maar een gemetst iets van ongeveer 80cm breed, overgroeid door riet. Een oud irrigatiekanaal? Niemand die het weet en de kaarttekenaars heeft het ook niet gezien, want het staat niet op de kaart en hij heeft beide oevers in het donkerste groen getekend, met het idee natuurlijk '*hier komt toch nooit iemand*'. Maar ja, als je dan zo een baanlegger hebt! De kloof zit vol oude rietstengels en rommel. Nadat Erik even bekomen was van de val, probeert hij zich wat te bewegen met als doel terug hogerop te geraken. Maar hoe meer hij beweegt hoe dieper hij wegzakt. Lichte paniek begint de kop op te steken. De kloof vult zich met ondoorzichtig stof, en belemmert het normale gebruik van ogen, neus en mond. Ademhalen gaat moeizaam. Terug kalm trachten te worden en proberen na te denken, hoe geraak ik hier uit? Alle technieken uit het handboek van de Belgische Para overwogen, besluit hij zich naar boven te wringen door zich vast te klemmen tussen de 2 wanden. Dat scheen te lukken en even later ziet hij de zon terug. Dit alles heeft

meer dan 10 minuten geduurd, dat kunnen we zien op de splittijden. Als de dubbele cirkel 1500 meter vroeger had gelegen was dit niet gebeurd.

Greet loopt vandaag een uitstekende wedstrijd en wint haar cross bij de D50!!

Dezelfde avond staat er nog een sprint op het programma. Een afstand van ongeveer 2000 meter, maar toch 100 meter klimmen! Er staan 2 posten boven op een rots op het hoogste punt van Calasparra. Dat maakt dat het geen 'gewone' sprint is zoals wij die kennen. Het is eens iets wat anders. Dit ligt Marijs en Luc wel en ze worden tweede en derde.

Zondag 8 maart. Middle distance. Jachtstart. Het kaartje stelt niet veel voor, dan mag je nog een goede baanlegger hebben. Mark VB komt al uit het bos vooraleer wij moeten vertrekken. Hij raadt aan gewoon over de rode lijn te lopen, het terrein is redelijk vlak met steile zijkanten. Maar omdat het zo snel moet gaan worden er toch weer heel wat fouten gemaakt. Maar niet door Hilde. Zij loopt een dijk van een wedstrijd en is meer dan 5 minuten sneller dan de tweede bij D50. Daarmee eindigt ze op de 4de plaats algemeen. Te veel tijd verloren op de lange afstand gisteren levert geen podiumplaats op. Greet daarentegen verliest vandaag wel tijd en dat mocht niet veel meer zijn want in de einduitslag heeft ze uiteindelijk slechts 21 seconden voorsprong, maar dus wel genoeg voor een Spaanse eindoverwinning! Marijs eindigt algemeen 7de.

Over de mannen kunnen we kort zijn. Wiet heeft zich kranig geweerd bij de H35 en wordt 9de. In dezelfde categorie heeft Marc de sprint niet uitgelopen en eindigt daarmee eerste van de gedeklasseerden. Luc en Wim worden elk 5de, Erik 13de en Mark Van Bruggen 7de.

Voor hen die volgend jaar graag naar de Costa Calida gaan. We hebben gehoord dat de lange afstand op de moeilijke kaart Coto De Las Maravillas gelopen wordt. Een aanrader, maar neem wel echte O-instructeur mee.

– Wim Vervoort – Luc Melis (voor de hamokaanpassingen)

Nationale MD

In een nieuwe categorie!

22 februari 2015 – Jurbise

De eerste nationale – in een nieuwe categorie – H35. Het belooft een spannende dag te worden. Hier hadden we toch heel de winter naar toegeleefd...

Aangekomen in de zaal wat bijpraten met de mellebeekskes – en met Marc Claes. Hij had al een blik op de kaart kunnen werpen en deze zou er heel wit uitzien... Ik verheugde me dus al op een “snel bos”. En Klaas had alle technische baggage bij vanuit Portugal om zijn vader een keer te verslaan.

Klaar voor de start – Er werd gelachen over de volle 80 meter die moest worden afgelegd – toch slaagde ik erin de verkeerde kant op te lopen, en zo zelfs zonder ik het besepte in wedstrijdgebied te belanden. Gelukkig was daar éne Johan Claes die me erop attent maakte, en kon ik me snel uit de voeten maken.

Een opwarmingske langs de steenweg dan maar... en dan piep-piep-piep het bos in. Het was niet makkelijk de start te vinden op de kaart, laat staan de eerste doorgang te vinden richting eerste post. Maar eens daar voorbij ging het vlot. Na enkele posten langs de golfbaan kregen we toch de eerste meters bos, het “tsjak-

tsjak” gevoel was er helemaal bij de posten 7 tot 9 die elkaar wel heel snel opvolgden. Foutje aan post 10, of klopte de kaart hier niet helemaal? En dan het Bramengebiedje in. Hier was ik nu toch niet voor naar Bergen afgezakt... vloeken en trekken... wat was me dat. Tot 3m hoge bramen, pfff. En dan bij de eersten erdoor moeten. Enkele posten verder kon dan toch weer gelopen worden. Nog even een tandje bijsteken want het was maar een middle distance en dan op naar de aankomst. De schade aanschouwen – veel schrammen op onder en bovenbenen, de ondervoorzitter had een mooi exemplaar temidden van het hoofd.

Hier kom ik niet terug dacht ik... tot ik bij de vergadering van de voorzitter hoorde dat dit een tetrace was op slechts een klein deeltje van wat een veel grotere en mooie kaart zou kunnen worden. Misschien geven we dit bosje dan toch een herkansing.

Thuisgekomen bleek ik de snelste in H35, ook Greet Oeyen en Amber Thijs konden deze nationale op hun naam schrijven in resp. DE en D40. En vele andere hammers belanden ook op een mooie 2e of 3e plaats. Maar wat gebeurde er met Klaas...

– Dries van der Kleij

Ons clubblad op tijd

In maart toch...

Proficiat Jeroen dat gij het clubblad klaar had op de eerste wedstrijd van de maand, nog wel op 1 Maart!!!! Het was wel maar filterdik maar het was er tijdig!!!! Jos en ikzelf, de vroegere uitgevers, waren van oordeel dat we het nu nog vol moesten krijgen, daarom willen we de medewerking van de leden vragen om verslagen, aankondigingen en belevenissen

allerlei door te sturen aan Jeroen. Ik wil de spits afbijten met een bijdrage over mijn belevenissen in het VK nacht. Wie nog nooit iets heeft beleefd tijdens een oriëntatiecross moet dan maar eens dringend deelnemen aan een wedstrijd in Gruitrode !!!!!

– Tuur Cloostermans (ere-secretaris)

VK Nacht (1)

Gruitrode by night

6 maart 2015 – Gruitrode

Op vrijdagavond 06 Maart hebben wij het Vlaams kampioenschap nacht gelopen. De laatste generale repetitie in de Oostelbeerscheide (NL) was op een sisser uitgelopen want mijn lamp liet het afweten en met een reserve lichtje ging ik op het einde van de wedstrijd nog een paar maal in de fout (van de laatste post naar de aankomst deed ik nog 8' over 70 m) om te eindigen met een tijd van 1u40'

Met dit alles in het achterhoofd begon ik, niet erg gerust want Gruitrode is zo al een avontuur tijdens de dag, de voorbereiding van het VK nacht. Daarbij had Frans (V.D.Moortel) mij gezegd dat het met baanlegger Jef (De Trooster) niet gemakkelijk zou zijn ! Eerst zorgde ik voor een tweede batterij en deed de nodige testen zodat ik zeker wist dat ik meer dan 2 uur licht zou hebben. Dus op de grote dag niets aan het toeval overlaten, GSM, een klein reserve lichtje, een reserve kompas werden zorgvuldig opgeborgen in de achterste broekzak ... en in Gruitrode zou ik de telefoonnummer van het wedstrijdsecretariaat vragen... men weet maar nooit. Probleem was natuurlijk die reserve batterij meenemen. Met de klassieke batterijhouder is het niet mogelijk die reserve mee te nemen, Roza stelt voor om een klein rugzakje mee te nemen zodat ik dan ook een reserve lamp kan meenemen, maar uiteindelijk beslis ik van een nieuwe Silva batterijhouder mee te nemen waarin ik de 2 batterijen kan plaatsen, met een paar sponsen kan ik de 2 batterijen goed vast zetten... het zou toch moeten lukken dat mijn 2 lampjes het zouden begeven.

Vrijdagavond haal ik Lucien (Bosmans) op in Beverlo en rijden we richting Gruitrode. Omdat de inrichters vrezen dat het om 20.00 niet zou donker zijn hebben ze de start verlaat met 15'. Lucien en Ikzelf hebben dezelfde starttijd 20.15. In Louwel zien we te laat de pijl naar links en

nemen een weg te ver, blijkbaar zijn we niet alleen want een viertal wagens hebben hetzelfde traject genomen, we komen uit in een zandweg en moeten terugkeren.... het begint al goed hier!!! Wanneer we in het CC aankomen is het al wat laat en moeten we snel naar de start, ik vraag Michel (Ooms) om het telefoonnummer van Walter (Van Krunkelsven) te vragen en vertrek naar de start met mijn reisgenoot Lucien. Michel heeft mij nog snel toegeroepen dat voor de Veteranen C, D en E de afstand 3.400 m is, amaai dat is lang voor een nacht voor mannen van tachtig denk ik, maar ja we kunnen niet meer terug..... In het VK nacht in 2007 te Leopoldsbrug op Sanicole..... hadden we 3.160 mnu bijna 10jaar later en een reeks hoger krijg ik in Gruitrode 3.400 m!!!! En in het BK lange afstand bij dag in Chiny kregen we 2,6 km met 25 m hoogteverschil.

Om 20.15 nemen Lucien en ik de start. Het is een voorstart en voor post 1 moet ik al direct 170 m op kompas gaan, ik doe het heel voorzichtig , overal door om toch maar de richting te houden en dat loont want ik loop recht op mijn punt. Post 2 is weer op kompas, ditmaal is het maar 120 m. Andermaal ga ik voorzichtig en houd ik goed de richting, ga door het groene bosje om toch maar de richting te houden en tel goed mijn passen maar vind post 2 niet. Twee meisjes zijn in de omgeving maar hebben evenmin de post gevonden. Ik zoek vruchteloos naar mijn post . Na enkele minuten beslis ik terug te keren naar mijn eerste post.

Koen Meynen passeert mij wanneer ik ronddool, die zijn post is echter te ver af zodat ik hem niet wil lastig vallen om de weg te vragen, had hij aan zijn post gestaan dan zou ik het wel gedaan hebben.

Door het zoeken ben ik wellicht wat uitgeweken ... en kan post 1 niet meer vinden, geen nood denk ik want ik moet toch op de weg

komen die richting post 2 loopt, ik ben er van overtuigd dat die weg links van mij is.... die weg is echter rechts van mij en uiteindelijk kom ik op een weg waar ik lichten zie. Ik denk OK ik ben op de weg waar ik ben vertrokken.....maar het zijn enkele lopers die aan het warmlopen zijn die ik zie en nu zie ik ook de lintjes hangen. Frans (Vandemoortel), mijn enige tegenstander komt mij voorbij en ik zeg hem dat ik opgeef.... dat gebeurt toch niet rap zegt Frans..... maar het CC is wel in de andere richting zegt Frans ! Ik wandel maar wat in de richting van de start en passeer Frans Wens die verwondert is dat ik met een kaart op stap ben en ik stel hem gerust dat ik heb opgegeven. Ik denk bij mij zelf, zover gekomen zijn om één post te doen en dan een uur moeten wachten op Lucien in het CC dat is het toch ook niet. Ik ga een vijftal posten doen en dan binnengaan, dan heb ik toch iets gedaan. Stiekem ga ik rechts van de start door het bos naar de startbalise en ga op zoek naar post 2, ditmaal ga ik tot aan de hoek in de weg, neem zeer precies de richting en ga weer zorgvuldig in de richting van de post en vind hem weer niet. Moedeloos loop ik nog wat rond in de omgeving en zie plots Michel (Ooms)..... die is 30' na mij van start gegaan is. Na wat zoeken roept Michel mij wanneer hij de post heeft gevonden. Van post 1 naar 2 heb ik 28'08 gedaan over 120 meter met een kmtijd van 230'36..... Naar post drie is het weer doorsteken tot op het pad en even naar rechts en ik vind snel mijn punt 3. Post 4 het pad volgen tot aan de kleine splitsing in het pad en azimuth richting post, ik ben iets te ver, zie het pad en keer even terug en vind de post. Naar 5 moet ik tot aan de T van wegen dan even naar links, vanaf het pad dat van links komt, wil ik mijn passen tellen.... maar zie het pad niet en loop dan zo maar op het gevoel in de richting van de post en vind hem direct.... Ik heb hier wel wat geluk gehad maar dat mag ook wel eens. Post 6 wordt een zware dobber, 350 m op kompas heuvel op heuvel af door de takken en jonge dennen. Links van mij zie ik enkele lichtjes die richting van de post gaan. In de omgeving van de post zoeken we even, we blijven te hoog ... maar de post staat lager in de inloper ... in de

dennen, gelukkig vinden wij hem nog tamelijk vlug. De posten 7 en 8 worden vlot gevonden, eindelijk eens een paar relatief gemakkelijke posten. Ik zie een Hammer aan post 9, maar weet niet wie. Ik besluit om de koers uit te doen Lucien moet maar wachten. Post 9 is weer een nachtmerrie, 500 m azimuth. Zwoegend door de begroeiing op het doel af. Ik heb ditmaal geluk want ik kom uit op het stukje holle weg, van daaruit heb ik nog een boom als aanvalspunt en alhoewel de post tamelijk laag inde dennen staat, vind ik hem snel. Uiteindelijk heb ik van post 2 tot post 9, voor mijn normen een goede koers gelopen. Op naar 10, ditmaal 400 m op kompas. Op en af door de dichte begroeiing kom ik uiteindelijk op een weg terecht en kom weer bij de 2 meisjes die ik had gezien bij mijn eerste poging om te post 2 te vinden,..... die zijn dus toch ook al een tijdje van huis!!! Jammer genoeg weten ze post tien ook niet . Mijn lamp heeft haar beste tijd gehad, het is best te begrijpen want ik ben 1u30 op pad. Toch luk ik er in van post 10 te vinden, met goed licht zou ik hem wel sneller hebben gevonden. Juist op dat moment komt de Frans toe. Volg maar zegt Frans en we gaan naar post 11, helaas is letterlijk en figuurlijk het kaarsje uit, we vinden eerst een verkeerde post maar zijn te laag en moeten naar de bosrand en vinden de post. Frans, die een half uur minder lang in het bos is, gaat nog snel vooruit. Ik val bijna zonder licht en kan niet meer volgen op de kaart en beslis mijn reserve batterij te gebruiken en zeg tegen Frans dat hij maar moet doorgaan. Van batterij wisselen is echter geen sinecure. Ik kan de sluiting van mijn batterijhouder niet openen met mijn handschoenen, ik wil die uittrekken maar dat gaat niet omdat ik zowel aan mijn kompas als aan mijn emit een koordje heb gemaakt. Na wat prutsen krijg ik de sluiting los en moet nu mijn reservelampje uithalen om van batterij te wisselen.... maar nu krijg ik de ritssluiting van mijn broek weer niet open, ik ga er maar bij zitten en luk er na een tijdje in eerst mijn GSM en later het lampje uit mijn broekzak te halen. Nu kan ik van batterij wisselen maar ik moet wel de sluiting van de batterijhouder openen om ze aan te sluiten. Intussen passeert er een loper aan de post en die

weet niet wat er gebeurt als hij mij daar ziet zitten. Eindelijk heb ik weer licht en wil ik terug de batterijhouder aandoen, in het donker is dat echter niet simpel....en plots vliegen mijn twee batterijen op de grond.... ik heb vergeten de batterijhouder te sluiten! Alles terug bijeen rapen en terug proberen de houder aan te doen, in het donker lukt dat natuurlijk niet... ik pruts nog een tijdje en besluit dan maar om de houder rond mijn nek te hangen, had ik toch maar naar Roza geluisterd en een tweede lamp meegebracht dan had ik al die miserie niet gekend. Wanneer ik uiteindelijk wil vertrekken voel ik dat ik mijn GSM verloren heb, gelukkig heb ik nu goed licht en vind hem snel terug. Nu op stap naar post 12. Een goede 200 m op kompas want er zijn zoveel paden dat ge die toch niet kunt tellen, het is nog een verdomd lastig stuk maar ik geraak er door en kom uit op een weg die tussen de heuvels loopt. Ik ga links van de weg de heuvel op en wie komt daar aan... de Frans!

Frans zijn lamp heeft het begeven hij heeft van een der meisjes een lamp gekregen..... hulp van buiten uit....wat zegt het reglement hier over Walter ??? Samen zoeken we naar de post, twee mannen van voor de oorlog....., de twee ex Para-Commando's wanen zich in het commando kamp tijdens de oefening "Me and my Pal" in de bossen in de omgeving van Marche Les Dames! Het volledige deelnemersveld van de Masters E loopt hier samen. Broederlijk naast elkaar speuren de nestors van het Vlaams oriëntatielopen naar hun doel punt 12 . Ik zie de post en roep op Frans, Frans kan nog lopen tot aan de post en zegt "het is hem niet". Frans heeft 136 afgelezen en we moeten de 138 hebben..... Maar verder zoeken in de heuvels en plots passeert mijn reisgezel Lucien, die komt aan die post en roept hier staat nummer 138! We hadden bij de juiste post gestaan en wellicht had Frans van vermoeidheid een verkeerd nummer gelezen, en ik , het kieken, was zelfs niet naar het nummer gaan kijken. Ik heb van post 11 naar 12 niet minder dan 17'17 gedaan de batterijwissel heeft veel tijd gekost.... maar ik kon mij troosten want Frans deed er nog langer over!! Samen gaan we naar de laatste post , in de schnitsel loopt plots Lucien mij voorbij..... samen uit ... samen thuis !!! We

hebben samen wel 4 uur en 5' in het bos geweest. Ik had Roza gezegd dat ik zou bellen als ik uit het bos was.... terwijl ik naar de kledkamer stap belt Roza zelf al. Weer wat prutsen aan die ritssluiting om mijn GSM te nemen en dan kan ik Roza melden dat operatie Gruitrode na 2.03.41 uur is afgelopen. Maar ik ben geklasseerd met een kilometertijd van 36'22!!!!

Wij blijven maar niet op de prijsuitdelingwant we zijn al lang genoeg van huis. Op de terugweg vertelt Lucien dat ook hij niet foutloos heeft gelopen!!! Zijn verhaal is ook de moeite en misschien zet hij het wel eens op papier. Wanneer we Beringen Mijn binnenrijden belt An, de vrouw van Lucien, om te weten waar we blijven want het is bijna middernacht!

Gruitrode 2015 is een vreselijk avontuur geworden en dat zullen we niet snel vergeten een troost is misschien dat in het eerste BK op IOF in Gruitrode in 1985... met een kaart op 1/15.000..... Roza Mariën, moeder van Bob Schildermans, die voor de eerste Hamse medaille op een BK zorgde, het was ook zilver, was wel meer dan 3 uur in het bos en het was tijdens een dagwedstrijd!!!!!!

Mijn badge voor de 2e plaats werd me zondag door Guido (Timmers) gegeven in Zonhoven met de nodige felicitaties.... Ik zal ze zeker koesteren en heb ze dinsdag naar de goudsmid gebracht om ze in een "gouden" kader te plaatsen.Ze zal een ereplaats krijgen in mijn trofeeënkast,..... er naast zal ik al een ruimte reserveren voor het "Gouden Kompas 2015"..... want dat kan mij nu toch niet meer ontsnappen!!!

Onze legendarische wielrenner Rik Van Steenbergen, drievoudig wereldkampioen en ons sportidool in de jaren 40, zei ooit in een interview tegen Fred Debruyne, een andere wielergrootheid en als sportverslaggever de Rik De Saedeleer van het wielrennen : Fred, "Wanneer gij jong zijt kunt ge soms een slechte dag hebben"!!! "Wanneer ge oud zijt hebt ge soms nog een goede dag"!!! Wel Rik ik heb in Gruitrode jammer genoeg die goede dag niet gehad!!!!

– Tuur Cloostermans

VK Nacht (2)

De Hel van Gruitrode!

Het VK nacht was dit jaar voorzien in Gruitrode. Een pittig kaartje dat overdag al voor velen de wenkbrauwen doet fronsen, maar voor de echte nachtridders een ware uitdaging. De opkomst was toch talrijk. Om 20:15 was mijn start voorzien samen met mijn carpoolpartner Tuur. Tot post 4 ging het vlotjes. Punt 5 wat uit de richting en al enkele minuten verloren. Naar de 6 terug wat voorzichtigheid ingebouwd en we waren terug vertrokken. Goed op weg naar de negen, maar plots alles donker, geen licht meer, dan maar de reservezaklampen bovenhalen. Een kleintje voor op het hoofd om de kaart te lezen en een ander die iets verder schijnt om de post te vinden. Normaal is dit voldoende als er wegen zijn maar op deze kaart owee!! De 9 toch nog vlug gevonden. In plaats van gewoon op de volgende HB looper te wachten, dacht ik het op eigen houtje wel te klaren, dus op weg naar de 10. Ging het daar even mis, 15 min. aan mijn broek voor 300 m. Aan post 10 werd mij een reservelamp aangeboden door Michel Ooms, waarvoor mijn dank, dit was mijn 4e al. De volgende 3 posten werden terug vrij vlot aangedaan, maar aan de 13 sloeg het noodlot toe. Met al dat gepruts met die lampen, kompas 180° verkeerd en weg waren we. Na enig zoekwerk waren er alsmaar minder lichtjes te bespeuren. Gevolg, letterlijk en figuurlijk volledig van de kaart, nog nooit meegemaakt maar voor alles moet er een eerste

keer zijn. Kaart naar het Noorden en richting bewoonde wereld (hoofdweg). Uiteindelijk zie ik in de verte straatlampen, oef! kom toevallig bij een kamping uit, die natuurlijk niet op de kaart staat, dus bewust naar rechts de weg volgen. Bij het eerste huis aanbellen om de weg te vragen, maar die komen natuurlijk niet opendoen als er s'avonds laat iemand met zoveel lampen voor hun deur staat. Plots hoor ik voetstappen uit het donkere bos komen. Aan clubgenoot Dries van der Kleij (ook zonder licht) gevraagd waar we ons bevinden en samen richting aankomst, nog zo'n 500 meter. 39 minuten verloren. Opgeven staat niet in mijn woordenboek dus vanaf de aankomst met mijn kleine lamp tegen de stroom in naar de 14. Boven op de zandheuvel kom ik Tuur tegen die ook nog aan't zoeken was met zijn reservelamp. Van de 14 snel naar de 15, want ik ken de weg al en eindelijk aangekomen. Met een tijd van 2h02'53" en een gemiddelde van 27'55" een record voor mij, maar dan in negatieve zin, maar weer een ervaring rijker. Je kan er alleen maar uit leren. De planning was anders perfect. Samen met Tuur vertrokken en met een verschil van 1 min. samen terug binnen. Dit zal een avond worden om zeker niet te vergeten en waar we nog uren over zullen kunnen nakaarten, nl de hel van Gruitrode.

– Lucien Bosmans

Eddy was dood

Hamok op de fiets!

Een kampioenschap op vrijdag, nationale op zondag. Dat is niet genoeg voor de gemiddelde hamokker. Zeker niet als er dan nog eens schitterend weer en 0% buienkans op alle voorspellingen staat. Er werd dus om 10u gestart bij uw dienaar thuis voor een hamok-fietstraining.

Rustig beginnen, met als eerste hindernis de kanaalbrug aan de Vossemere. 8 mountainbikers al laten zien dat met zwart en rood niet te spotten valt. Zij voelden zich zoals de knijper zich moet gevoeld hebben toen fotografisch vastgelegd werd dat hij De Muur aan het opwandelen en niet opfietsen was.

Dat was nog maar het begin, want wat Schutjes en uw dienaar daarna te zien kregen op de wegeltjes ten zuiden van Bergeijk, daar bestaan eigenlijk geen woorden voor. Merckxiaans is het enige dat in de buurt komt. Kettingen die bij het optrekken doorslaan van de kracht.

Binnenbladen die vanzelf naar het buitenblad springen door de ontwikkelde vermogens. De grote molen die genadeloos bleef ronddraaien. Dat allemaal zonder ook maar één beweging in het bovenlichaam – met een kilootje wintervet extra is dat onbeweeglijk zitten wel makkelijker – en de handen als natuurlijk onderaan de beugels. Eddy leidde de dans, bracht de groep naar topsnelheden van om en bij de 43 km per uur, deed kraken als hij overnam.

Aan de splitsing Malpie-Leenderbos was adem verspillen aan de discussie of 10 km extra gewenst was eigenlijk overbodig. Op weg naar Leenderbos bleef uw dienaar op zijn elan van vrijdagavond verdergaan en bakte er absoluut niet van. Nog geen bordjes kan hij volgen tegenwoordig.

De pavé voor Leenderbos trok Eddy de gashendel terug open. Uw dienaar had ingeschat dat dat het laatste stukje windaf zou zijn. Gelukkig had hij weer ongelijk. Net voor Leenderheide nam hij het terug over en drukte windop het tempo van de kop af. Dat kopwerk zou toch moeten volstaan om niet als profiteur aangezien te worden door het wielteszuigen dat op de planning stond voor de rest van de toer.

Aan de Achelse Kluis op de Beverbeekomloop viel het eerste slachtoffer. Schutjes had zijn bevoorrading in de auto laten liggen. Gelukkig had uw dienaar twee pakjes Sultanakoekjes mee. Eén had hij voor de start al aan Eddy gegeven, het andere diende nu om Stefaan terug klaar te maken voor de helletocht door de velden bij Grote Heide.

Hier kwam de voorbode van het onbeschrijflijke

dat stond te gebeuren. Op de Schafterweg reed uw dienaar tegen wil en dank terug aan de voorwacht van het peloton. Eddy plaatste, exact op dezelfde overweldigende manier fietsend als lopend, een bommetje. Knalde van uit het wiel weg, nam direct 20m voorsprong en ... viel dan stil.

De finale klap kwam er aan het Hageven. De wind pal op kop keken wij terug achterom om te zien of Schutjes nog mee was. Dat was hij, maar de groep was uitgedund tot twee.

Gewoonlijk begint nu het zwaarste deel van de tocht. Op geen enkele andere plaats staat er meer wind dan langs het kanaal van de brug van den A24 tot aan De Barrier. Vandaag voor één keer niet. Het perfecte weer om wat Stravaprestaties neer te zetten in normale omstandigheden, maar het werd tegen 20 wachten tot Eddy zijn achterstand had goedgeemaakt. Net voor de brug van de jachthaven kwam hij aansluiten. Schutjes wist dat daar een segmentje lag en trok door. Uw dienaar sprak zijn laatste krachten aan en ging mee. Na dat tussensprintje lag Eddy omzeggens een brug achter.

Voor de start hadden wij gezegd om op zaterdagvoormiddag te gaan fietsen omdat de gepensioneerden dan niet in onze weg zouden rijden en wij wederzijds niet in de hunne. Nu waren wij nog opgeluchter voor dat startuur omdat er ons zo geen gepensioneerden voorbij gingen.

Eddy rijdt binnen 3 weken de Ronde voor wielertoeristen en had de perfecte verklaring voor zijn prestatie: te veel asfalt. Bij looptrainingen komt hij daar al niet op vooruit, laat staan op de fiets. Kasseien en bergjes. Dat is zijn ding!

De planning voor morgen: met de fiets naar de Nationale in Zonhoven en op het grote mes door de heide. Dan met de fiets terug. Het is nodig.

Nationale 2

Iedereen content!

8 maart 2015 – Zonhoven

Jawel de baanlegger was content, want de lopers vonden het goed...

Jawel de kassier was content, want er was veel volk. 460 deelnemers...niet zoveel als de legendarische 505 van het BK in Kattenbos maar toch nog een héél pak deelnemers...

Jawel de kaarttekenaar (Luc Cloostermans) mag content zijn want er was veel lof voor de kaart. Zelfs zoveel dat sommige lopers het te gemakkelijk vonden omdat alles en dan ook alles erop stond. Je kon niet verkeerd lopen volgens sommigen...

Jawel de boswachter mag content zijn, want her en der is er weer wat heide geplagd. En als wij dat niet hadden gedaan zouden ze daar betaald volk voor hebben moeten inzetten... Met van die zware kranen. En daarna klopt de kaart niet meer en beginnen we van vooraf aan...dus iedereen content.

Jawel de winnaars waren content, en de verliezers ook. 't Was dan ook mooi weer en we moeten toegeven de natuur was en is er prachtig daar in Zonhoven.

Jawel de 93 daginschrijvers waren content. Ze waren niet van plan om te komen maar kregen toch een kaart in de handen en konden hun zondagse kilometers in de natuur afleggen. Wat een luxe...

Jawel Greet Oeyen (DE), Ellen Houben (DB), Klaas Mellebeek (H-18), Ronny Timmers (H35)

en Georges Deferme (H70) waren content, want ze wonnen...

En jawel zelfs Walter Van Krunckelsven van Omega was content want er was 1 deelnemer meer van Omega dan van Kol en hierdoor nemen zij een optie op de massawisselbekeroverwinning. Wordt vervolgd...

En jawel zaal Mimosa was omgetoverd tot een blitse feestzaal met alles erop en eraan. Als het niet zo'n mooi weer was geweest hadden wij er gegarandeerd nog een HAMOK-afterparty neergezet...

En content dat we waren. Ja, we zijn content dat iedereen content was. Dank van alle contentenaars aan iedereen die er voor gezorgd heeft dat we content konden zijn. We zijn content...

– Wim Hoekx

BK Nacht

Alles gewonnen!

14 maart 2015 – Koersel

Goud
Greet Oeyen Benjamin Anciaux
Zilver
An Verberne Tuur Cloostermans
Brons
Lies Deferme Thomas van der Kleij Guido Timmers

Het Belgisch kampioenschap nacht – excuseer “avond” – stond een week na de hel van Grutrode op het programma. Doel van elke deelnemer: minder fouten maken. Spijtig genoeg had de baanlegger dat net wat te gemakkelijk gemaakt. De centrale zone met klein reliëf en volledig licht groen, die 's nachts geen gemakkelijke opgave beloofde te worden, werd gewoonweg niet gebruikt.

Toch belette dat niet dat de besten ook vandaag weer zouden winnen.

Bij de dames elite staat er al het hele jaar geen maat op Greet Oeyen. Zeker 's nachts moet de

concurrentie daar nog niet van dromen.

Benjamin Anciaux was eveneens een klasse te sterk voor het verzamelde veld. Het was zoals met Eddy Merckx: hij liep gewoon sneller. Voor de tweede plaats bij de heren open was het wel spannend. Thomas moest met 8 seconden genoeg nemen met de derde plaats na Olle Kärner.

Bij de iets oudere heren herhaalde Tuur zijn huzarenstuk van het VK nacht bijna. Frans Van De Moortel was weer beter dan hem, maar hij liep toch 5 minuten per kilometer sneller.

Ook zilver was er bij de dames masters A. An moest het daar opnemen tegen Kristel Mertens, die ook in haar eigen klasse liep, maar van de rest was ze de snelste.

De beloften zijn de jongste lopers die het bos in mogen 's nachts. Toch is het niveau daar nog zo slecht niet. Lies Deferme liep 14 minuten per kilometer en was daarmee pas derde!

Guido Timmers was de zevende clubgenoot die op het podium mocht. Bij de heren masters B moest hij uiteraard Wiet voor laten gaan, maar was maar een minuutje na Serge Baert.

BK Aflossing

Regen spelbreker!

29 maart 2015 – Kasterlee

TROL was aan zet voor de organisatie van het BK Aflossing in Kasterlee. Helaas waren de weergoden hen niet goed gezind. Het regende de hele voormiddag en dit had natuurlijk zijn nefaste invloed op de sfeer en ambiance van deze wedstrijd.

TROL had het anders goed voorbereid. De startzone, kijkpost en aankomstzone stonden garant voor een boeiend kijkgebeuren ware het niet dat de hemelzuizen vollenbak opengingen. Hierdoor waren lopers en supporters genoodzaakt om de clubtenten op te zoeken en dat de sfeer en ambiance navenant was. Jammer maar het zij zo!

Het drama van de Dames Open

HAMOK had héél wat ploegen aan de start en enkele gingen met titelambities de strijd aan.

Pechvogels van de dag waren ploeg 1 van de dames openreeks. Greet Oeyen kwam met een mooie voorsprong als eerste binnen en ook Amber Thijs en Mira Scheir zouden hun vel duur verkopen. Het mocht echter niet zijn aangezien Greet, Amber helaas met de foute kaart het bos instuurde met diskwalificatie tot gevolg. Een goede raad: controleer na de aflossing steeds je eigen kaart! Het is een kleine moeite en het voorkomt het noodlottig einde dat onze dames overkwam. Na de DSQ van ploeg 1 kwam zo ploeg 2 met Nancy/Elien/Sofie nog dicht in de buurt van het podium maar ze strandde op plaats 4.

Sterke Heren Open

Bij de Heren open gingen onze 3 Lommelaars Jeroen, Benjamin en Thomas opnieuw de strijd aan met de allerbesten. De afgelopen 8 jaren waren zij maar éénmaal niet op het podium beland, vorig jaar (4de). Ook dit jaar reikte het niet voor een gouden plak maar er werd weer

met de traditie aangeknoopt en zij liepen héél constant naar een mooie 3de plaats. Volgens een anonieme idioot op De laatste Post is ons Elite-team te zwak! Ik denk niet dat er één club is die zo constant presteerde op het BK-aflossing als ons heren-open team. Trouwens enkele jaren terug was het enkel d.m.v. van Franse huurlingen en een hiaat in het Abso-Bvos reglement dat HOC de titel net voor de neus van onze jongens kon wegkapen. Maar dit is die anonieme idioot blijkbaar ontgaan, net als het feit dat Ham Ok ook al vele jaren niet meer bestaat. Idioot...we heten al lang HAMOK (Hogere Ambities met Oriënterend Kunnen), gelieve daar notie van te nemen.

Sublieme HMAsters A, HMAstersD en HMAstersE

Een supersterke prestatie zagen we van ons HMAster-A-team met Gunther, Bart en Ronny. Ze liepen complexloos naar de titel met niet al teveel voorsprong maar 30'' is voldoende voor een titel.

Ook de oudere veteranen haalden de titels binnen. Georges en Phil waren op voorhand al onklopbaar maar er loert altijd wel iets om de hoek. Echter niet bij Georges en Phil! Kampioen bij de HMAster-D. Bij de HMAster-E waren we al

kampioen nog voor er vertrokken was met enkel 2 HAMOK teams aan de start. Jos en Pierre klaarden de klus, liepen als een diesel een perfecte wedstrijd en mochten zo opnieuw het goud omhangen.

Ook goed

Verder noteerden we nog brons voor de DMas-B ploeg met Jen, Greet en Hilde. Na Greet liepen ze nog in pole-position maar dit kon niet doorgetrokken worden tot het einde. Onze HJun gingen met neven Victor en Klaas de strijd aan met Omega. Ze kweten zich naar behoren van hun taak maar verder dan plaats 2 geraakten ze niet. Bij de HMas-B werd er eveneens een 2de plaats gescoord met Guido, Koen en Luc. In deze reeks waren trouwens niet minder dan 4 HAMOK-teams aan de start. Drie daarvan eindigden in de top 8 van de 21 startende ploegen!

Met 7 medailleplaatsen op 19 ploegen is de HAMOK-balans dan ook weer erg mooi te noemen.

Proficiat en dank aan alle deelnemers.

– Wim Hoekx